

SUCCULENTA

Orgaan van de Nederl. Ver. van Vetplantenverzamelaars.

Secretariaat: G. D. DUURSMA, B 185 HUIZUM bij Leeuwarden.

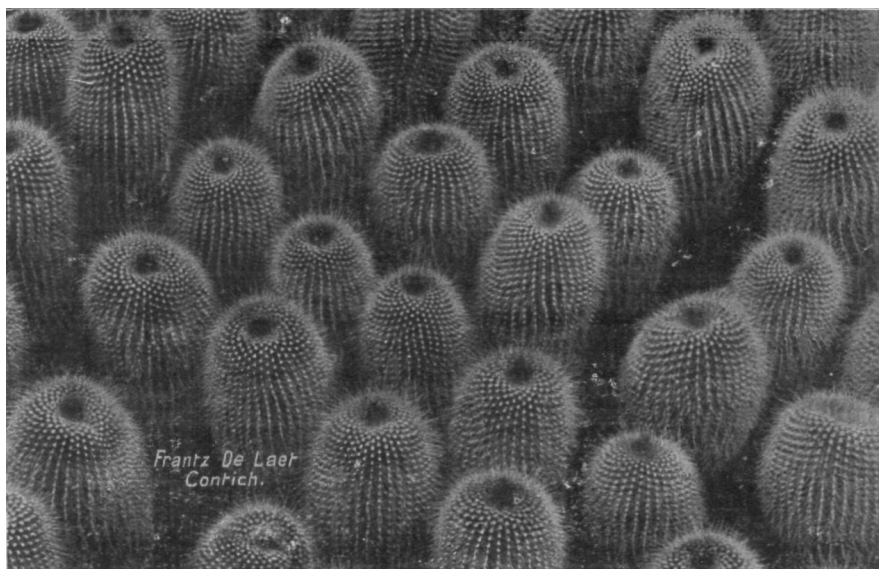
Noto-cactussen.

2. *Echinocactus Haselbergii*, (vervolg van bladz. 32). In onze collecties komt *E. Haselbergii* zelden wortelecht voor, daar hij dan zeer vatbaar voor verrotten is; op *Cereus* geënt gedijt hij uitstekend en bereikt dan spoedig een grooten omvang. Evenals *E. Scopa* heeft deze soort veel last van luis en roode spin, welke door de dichte bestekeling moeilijk te ontdekken zijn; geregeld inspecteeren met een goed vergrootglas is dus noodzakelijk.

Ook van *E. Haselbergii* komt, hoewel zelden, een cristatavorm voor; tevens is een hybride bekend, ontstaan door kruising met *E. Graessnerii*.

3. *Echinocactus Graessnerii* ontving dezen naam van den grooten cacteeënkenner Dr. Karl Schumann, naar den bekenden vetplantenkweker R. Grässner te Perleberg, welke hem in Augustus 1903 uit Rio Grande do Sul (Brazilië) naar Duitschland invoerde.

Hoewel na verwant aan de voorgaande soort, wijkt hij er door het groote aantal ribben (tot 60) en de dichte goudkleurige bestekeling van af. De bloemen zijn ongeveer 2 c.M. lang, geelachtig groen en van een eigenaardigen vorm, waardoor hij van de andere uit Brazilië afkomstige *Echinocactussen* afwijkt.

4. *Echinocactus Leninghausii*, K. Sch. stamt eveneens uit Rio Grande do Sul, waar hij, afwaarts gebogen bij de steile rotsen neerhangt. Hij

werd eerst door Ferd. Haage Sen. en in 1896 opnieuw door Ferd. Haage Jun. naar Duitschland ingevoerd.

Wat den vorm betreft gelijkt deze soort niet vee! op een Echinocactus, hij kan tot één meter hoog worden en heeft dan een doorsnede van pl.m. 20 c.M., zoodat hij, mede door de geelachtige, wollige bestekeling veel op een *Pilocereus* gelijkt. Eerst rekende men hem dan ook tot dit geslacht, doch kwam, toen de bloemen bekend waren, hiervan terug. Deze verschijnen terzijde van de areolen aan den top van den stam, zijn ongeveer 4 c.M. lang, goudgeel gekleurd en blijven in tegenstelling met die van andere Echinocactussen des nachts geopend.

Door de tot 4 c.M. lange, goudgele middelstekels, welke ten getale van 3 of 4 op de areolen zijn ingeplant, is *E. Leninghausii* een der fraaiste cactussoorten, welke in geen goede collectie mag ontbreken. Hij stelt geen hooge kultuureischen, en gedijt ook ongeënt zeer goed. Men moet hem echter zooveel mogelijk onder glas houden, daar stof en vuil gemakkelijk in de wollige stekels blijven hangen, waardoor de plant veel van zijn sierlijkheid verliest. Voor kamerkultuur is hij, met het oog op het kamerstof, dan ook minder geschikt, tenzij men hem onder een stolp kweekt.

Welk een prachtigen aanblik een tiental goed gekweekte exemplaren dezer soort, in één bakje bij elkaar gekweekt, biedt, kan uit nevenstaande foto blijken, welke ons door den heer De Laet welwillend werd toegezonden.

Van *E. Leninghausii* is ook nog een monstrose vorm bekend, welke als *E. Leninghausii cristatus* in den handel is.

Daar de bovengenoemde vier soorten in gewone omstandigheden slechts zelden nieuwe spruiten vormen, geschiedt de vermeerdering in den regel uit zaad, dat vrij gemakkelijk kiemt. In kwekerijen krijgt men ook dikwijls nieuwe planten door oude exemplaren over dwars door te snijden, zoodat zich op de areolen langs het snijvlak nieuwe spruiten vormen. Het afgesneden topgedeelte kan dan weer op een *Cereus*-onderstam geënt worden.

5. *Echinocactus Schumannianus*, Nic. is ook een zeer schoone soort, doch door den gewonen liefhebber moeilijk te kweken. In de droge kamerlucht gaat hij bijna steeds ten onder; 's zomers kan men ze in een vochtig kasje nog wel goed houden, doch, hoe vaak ik het ook beproefde, er is bij mij nog nooit een exemplaar den winter goed door gekomen. Wie over een warme kas beschikt zal meer plezier van deze plant kunnen beleven, mits men op warme zomerdagen voor veel frissche lucht en rijke besproeiing zorgt.

E. Schumannianus werd in 1893 het eerst door den handelskweeker Nicolai naar Duitschland ingevoerd, en door dezen naar den grooten cactuskenner Prof. Dr. Schumann genoemd. Hij komt in wilden toestand voor op de humusrijke rotsen van Paraguay waar hij, evenals *E. Leninghausii* afwaarts gebogen bij de gesteenten neerhangt, een eigenschap welke hij ook in gekweekten toestand behoudt.

De 4 tot 7 aan den basis verdikte, licht gekromde stekels worden tot 5 c.M. lang, zijn eerst helrood of bruin, vergrauwen later en worden eindelijk afgestooten, waardoor het onderste gedeelte van een oude plant ten slotte een kurkachtig aanzien krijgt, een euvel, dat vele *Maillaria*'s ook spoedig ontziert.

6. *Echinocactus Grossei*, K. Sch. wordt dikwijls met de volgende soort verwisseld en is zeer zelden echt in de verzamelingen voor-

handen, wat wel jammer is, daar het een gemakkelijk te kweken en rijkbloeiende soort is. Hij werd omstreeks 1890 uit Paraguay ingevoerd, waar hij tusschen rotsblokken groeit, en bloeide in Duitschland voor het eerst in September 1898. De bloemen zijn ongeveer 6 c.M. groot, citroengeel van kleur en verschijnen bij volwassen exemplaren dikwijls ten getale van 20 of meer in één zomer.

7. *Echinocactus nigrispinus*, K. Sch. werd eerst als een vorm van *E. Schumannianus* aangemerkt, doch bleek later toch zulke afwijkingen van deze te vertoonen, dat men hem als een afzonderlijke soort ging beschouwen, wat ook juist is, daar hij steeds constant uit zaad terugkomt. Hij groeit in gemeenschap met *E. Grossei* en *Cereus Baumannii* op zandsteenlagen van Paraguay en schijnt bij voorkeur termietenhoopen als lievelingsgroeiplekje uit te kiezen.

Door de eerst roodachtige, daarna zilvergrijze gekromde en gedraaide stekels heeft deze soort een karakterestiek voorkomen. De bloemen verschijnen tamelijk willig en meest in flink aantal aan den top der breedkogelvormige later iets zuilvormige stammen, zijn ongeveer 3 c.M. groot en geel gekleurd.

E. nigrispinus verlangt evenals *E. Grossei* en de meeste Echinocactussen uit Paraguay des zomers een niet te droge en eenigszins beschaduwde standplaats. Voor kamerkultuur zijn zij minder geschikt, doch in een handkasje, waarin de lucht iets gespannen kan gehouden worden, gevoelen zij zich zeer op hun plaats en bloeien rijkelijk.

Daar de drie hiervoor genoemde soorten dikwijls met elkaar verward worden, geven wij hierbij de hoofdkenmerken weer, waardoor zij gemakkelijk van elkaar te onderscheiden zijn.

A. stam op later leeftijd zuilvormig, ongaarne nieuwe uitloopers vormend :

a. stekels geel: *E. Schumannianus*;

b. stekels wit: *E. Grossei*;

B. stam laagblijvend, in groepen bijengroeiend ;
stekels zilverkleurig: *E. nigrispinus*.

8. *Echinocactus Rotherianus*, Quehl. werd in 1899 door Ferd. Haage uit Paraguay ingevoerd en genoemd naar den cactusliefhebber W. O. Rother, door zijn populair geschreven werkje „Praktischer Leitfaden für die Anzucht und Pflege der Kaktéen" ook bij ons wel bekend.

Van deze soort is ons weinig bekend ; Schumann beschrijft hem wel in de „Nachtrage" van zijn „Gesambtbeschreibung der Kakteen", doch weet van den bloem niets mede te deelen : Hetzelfde geldt van :

9. *Echinocactus Buchheimianus*, Quehl. eveneens in 1899 door Ferd. Haage van Paraguay ingevoerd. Misschien is een onzer lezers in staat van beide soorten iets mede te deelen, waartoe wij gaarne de gelegenheid openstellen.
G. D. D.

Phyllocactus,

De Phyllo's behooren ongetwijfeld tot de gemakkelijkst bloeiende cacteeën, ook is de behandeling eene zeer gemakkelijke waardoor ze bij uitstek echte kamerplanten zijn en dus door een ieder kunnen gehouden worden. Van stek gekweekt, kunnen ze reeds het derde jaar bloemen voortbrengen ; het gebeurt zelfs, dat de stekplantjes het eerste jaar reeds knop maken, doch doet men het best deze knoppen te verwijderen, daar ze de plant te zeer verzwakken.

Zoals boven gezegd is de behandeling zeer gemakkelijk; ik zal hier

eene kleine beschrijving geven hoe ik mijne Phyllo's behandel. Dat ze met mijne verzorging tevreden zijn blijkt wel uit het grootte aantal bloemen waarmede ze mijne geringe moeite jaarlijks zoo ruimschoots beloonen.

Ik plant de Phyllo's in gewone tuinaarde vermengd met scherp zand, kalkpuin, houtskool, overjarige koemest en kleine stukjes rottend hout — het is eigenaardig bij verplanting, te zien hoe de wortels zich om die stukjes rottend hout hebben vastgehecht. — In dit aardmengsel groeien de planten zeer krachtig, verder geef ik in de zomermaanden rijkelijk water en eenmaal per week vloeibare koemest; dit neem ik evenwel niet te sterk doch slechts zoo, dat het water even gekleurd is.

De planten staan bij mij in eene serre waar ze des zomers en des winters verblijven, des zomers zorg ik door besproeiing voor vochtige lucht, des winters wordt de serre van uit mijne woonkamer vorstvrij en droog gehouden.

Tegen half September geef ik de planten minder water en verminder zulks langzamerhand zoodat in de maanden December en Januari slechts één keer per maand water wordt toegediend en wel des voormiddags zoodat de aarde tegen den avond weer eenigszins opgedroogd is.

Tegen Januari/Februari komen de bloemknoppen te voorschijn. Nu mogen de planten niet verplaatst worden daar de knoppen anders licht afvallen; thans dien ik, naar gelang de knoppen zich meer ontwikkelen en de plant ook meer wasdom gaat vertoonen, ook meer water toe, ook lucht ik bij niet vriezend weer de serre flink, echter zorg dragende, dat het er niet in tocht.

Deze geringe moeite wordt in de maanden Mei en Juni beloond met eene bloemenpracht van overweldigende schoonheid; op ten dag had ik 19 verschillende soorten in bloei, waarbij bloemen van ongeveer 20 c.M. in doorsnede en eenige zelfs heerlijk riekend.

Na den bloei laat ik de planten ongeveer 14 dagen in rust door ze niet te gieten; zoo noodig geschiedt thans het verpotten. Na deze rustperiode begint de behandeling wederom van voren af aan en wordt de plant dus voor den volgenden bloei klaar gemaakt.

Bij mijne planten vormen zich telken jare vruchten hetgeen ik wel daaraan toeschrijf, dat ik de serre steeds open houd waardoor insecten naar binnen komen die het stuifmeel overbrengen. Ook heb ik dikwijls kruisbestuiving toegepast, n.l. van *Cereus Speciosus* met witbloeiende Phyllo en *Cereus Amecaensis* (witbloeiende *Speciosus*) met roodbloeiende Phyllo. De zaailingen daarvan vertoonen geheel en al den *Cereus* vorm; gebloeid hebben ze nog niet, ik ben evenwel benieuwd welke kleur de bloemen dezer kruisingen zullen vertoonen.

v. W.

Uit onzen Lezerskring.

Ons medelid de heer *J. Philippo* te *Haarlem* schrijft: „De vorige maand bloeide mijn *Opuntia polyacantha albispina*, E. et B. Daar ik geen botanicus ben, kan ik slechts eenige oppervlakkige mededeelingen doen. Mijn exemplaar ontving ik dit voorjaar van de firma *Haage und Schmidt* te *Erfurt*. Hoewel ik alle prachtige planten had, was bovengenoemde met *Opuntia Rafinesquei* er erbarmelijk aan toe. De firma kweekt deze winterharde soorten zeker buiten. Lang stond ik in twijfel, of ik ze zou oppotten of in den vuilnisbak werpen. Het was een enkele schijf van ongeveer 8 c.M. doorsnede. Wortels zaten er niet aan, zoodat ik ook haast niet wist welke kant in de aarde moest. Wel zaten

er geweldige stekels aan. Ik heb hem eindelijk maar in een pot gezet en binnen veertien dagen was de plant beworteld en vertoonde roode knoppen aan den top. Deze knoppen groeiden tot nieuwe schijven uit, alleen de middelste bleef een ronde prop. De eene dag vermoedde ik nog niet dat dit een bloem zou worden, den volgenden dag stond ze reeds in volle glorie. De bloem is glanzend geel, ongeveer 5 c.M. groot en bleef volle 2 dagen goed. 's Avonds was zij gesloten. Het schijnt dus wel een makkelijk groeiende plant te zijn.

De firma Haage en Schmidt schijnt ze liggend of kruipend te kweken, daar de geheele platte kant vol klei zat. Het is als plant geen schoonheid, doch de jonge schijven wel. Ik zal een jong blad stekken, teneinde een goed gevormde plant te krijgen. Dit najaar leg ik een rotspartijtje aan, en zet ze er dan het volgend voorjaar op".

BIJSCRIFT. Wij danken den heer P. zeer voor zijn mededeelingen en zouden gaarne zien, dat ook anderen zoo eens iets van hun verzameling nieuws mededeelden.

O. polyacantha of *Missouriensis*, P. D. C. zooals hij meestal, en met meer recht, genoemd wordt, is inderdaad een soort welke het liefst langs den grond kruipt. Door er een paar stokjes bij te plaatsen, waarlangs de schijven geleid worden, kunnen er, evenals *E. Rafinesquei*, wel aardige planten van gekweekt worden. Zij stellen zich met zandige bladaarde, desnoods met gewone tuingrond, wel tevreden, verlangen 's zomers een zonnig plaatsje en tamelijk veel water. Den winter komen zij, mits niet te nat gehouden, gemakkelijk door, ja, kunnen in zachte winters ook hier wel buiten overblijven, indien men maar zorgt, dat ze droog gehouden worden, b.v. door ze onder glas in een kouden bak te plaatsen.

Redactie.

Op den Uitkijk.

De vorige maand stond, wat de litteratuur betreft, wel in het teeken van den Vetplant.

„Onze Tuinen" gaf in haar nummer van 10 Juni beeldingen van *Sempervivum arboreum* en *Ceropegia Woodii* met bijbehorende beschrijvingen.

„De Veldbode" van 11 Juni bevatte een interessant artikel, getiteld „een plant met veelzijdige gebruikswaarde", betreffende het nut en het gebruik der *Opuntia's* in Zuid-Afrika en Mexico.

In de programma's der concerten van de Rotterdamsche Diergaarde geeft onze Penningmeester populaire beschrijvingen over de „Koningin der Nacht" en Phyllocactussen, wat ongetwijfeld onze liefhebberij zal bevorderen.

De Redactie van „Floralia" gaf 17 Juni een speciaal cactusnummer uit, dat naast een gekleurde afbeelding eener Phyllocactus-hybride en 2i gewone afbeeldingen een rijke verscheidenheid van artikelen bevat.

In Denemarken is van het reeds eerder aangekondigde „Nordisk Kaktus Tidsskrift" het eerste nummer (10 pagina's) verschenen. Het bevat 6 illustratiën, o.a. van *E. cactus minusculus*, met bijbehorend artikel, en 3 afbeeldingen van Mexikaansche landschappen met begele-denden tekst. Wij wenschen onze Deensche vrienden veel succes toe en hopen, dat, inplaats van 6 maal per jaar, zooals voorloopig het plan is, hun tijdschrift geregeld elke maand zal kunnen verschijnen.

G. D. D.

Kultuurervaring.

Gedurende eenige jaren had ik 's zomers mijn vetplanten in een kasje, zóó groot,

dat ik er zelf juist rechtop bij in kon staan. Bij regenachtig of koud weer was het dan wel aardig zoo bij de planten te kunnen vertoeven, doch m'n planten, hoewel kern gezond, gaven mij toch niet die voldoening, welke ik wel wenschte. De afstand van het tablet tot het glas was voor de laagblijvende soorten te groot en 't gevolg was, dat ze te spillig opgroeiden, zoodat de bolvormige soorten haar eigenaardig gedrongen vorm geheel verloren. Ook werden midden in den zomer de potten, welke ik niet kon ingraven, te warm, met het gevolg, dat de dunne haarwortels stierven, waardoor de groei belemmerd werd. Dientengevolge was de bloemenrijkdom ook niet zóó groot als die wel had kunnen zijn.

Toen ik, door verhuizing wegens plaatsgebrek mijn kasje niet kon houden, begon ik weer met het kweken mijner planten in platte broeibakjes. De groote soorten deed ik van de hand en alleen een honderdtal der mooiste *Echinocactussen*, *Echinopsissen* en *Mamillaria's* behield ik, benevens enkele niet hooge *Cereussen* en *Echinocereussen*. Een paar *Euphorbia's*, *Mesembrianthemums* en de lieve *Haworthia's* kwamen daar tusschen in om de verscheidenheid te bevorderen.

Om verrotten van den bodem der bakjes door het gietwater te voorkomen, deed ik eerst een flinke laag turfmolm in de bakjes, hierover kwam wat scherp zand, en daarop werden de potten geplaatst; de kleine soorten voor de grootste meer naar den achterkant. De ruimte tusschen de potten werd met zand aangevuld, zoodat deze tot aan den rand zijn ingegraven. Gedurende den eersten tijd dat de planten, uit haar winterkwartier overgebracht, in de bakjes stonden, bleef het glas den geheelen dag gesloten. De gespannen lucht bevorderde een vluggen groei. Om zonnebrand te voorkomen werd, door het glas met een stuk paklinnen te bedekken, voor schaduw gezorgd. Geleidelijk werden de planten aan meer licht gewend en ook meer lucht gegeven. Op zonnige dagen werd van 's morgens tien tot 's middags drie uur het glas geheel afgenomen. Na de planten, als dit noodig was, begoten te hebben, werd het glas er dan weer opgelegd, zoodat voor den nacht nog wat warmte in de bakjes besloten werd. 't Gevolg was, dat vele soorten welke in het kasje nooit hadden gebloeid, reeds spoedig bloemknoppen vertoonden, bijv. *E. cactus Williamsii*, *Cer. Sylvestrii*, en *E. Scheerii*, anderen, zooals *Mam. Wildii*, *M. pusilla*, *M. gracilis*, *M. Wrightii*, *M. caespitosa*, *M. glochidiata crinita*, *M. Bocasana*, *E. cactus Ottonis*, *E. setispinus*, *E. bicolor*, *E. concinnus*, *E. tabularis*, *E. microspennus*, *E. Quehlianus*, *E. gibbosus*, *E. mammulosus* en *E. nopsis Cumin-* bloeiden den geheelen zomer onafgebroken door; *E. nopsis diminuta* en *E. cactus minusculus* waren de Meimaand met bloemen overdekt.

Gedurende de maanden Juni, Juli en Augustus komt het glas niet over de bakjes, zoodat dauw en regen ten allen tijde op de planten kunnen inwerken. Gieten doe ik heel weinig, daar de aarde in de potten, nu deze tot den rand ingegraven zijn, lang het vocht bewaart en de wortels koel blijven.

Zoo komt de behandeling dus weer met den natuurstaat overeen; de planten behouden hun karakterstieken vorm, groeien niet spillig op en krijgen zoo'n hardheid, dat ze den winter gemakkelijker kunnen doorstaan. ***

NIEUWE LEDEN.

184. W. C. J. Viveen,	Schrans bij Leeuwarden,	Nieuwe Weg C 112.
185. Mevrouw Pické—Bijleveld,	's-Gravenhage,	Celebesstraat 98.
186. J. B. C. Bergmann,	Hilversum,	Torenlaan 9.

ADRESVERANDERINGEN. Inplaats van Mevr. van Schelle te Wassenaar moet thans gelezen worden: Mevr. H. M. van der Ven—Maarzen, Schalkhaar bij Deventer (Lariksen Bosch).

Het adres van den heer A. Montfoort is thans Maliebaan 42, Utrecht.

BIBLIOTHEEK. *Rectificatie*. Het in het vorige nummer onder no. 27 genoemde boekje behoort niet in onze bibliotheek, doch werd, zooals later bleek, aan onze Secretaris toegezonden, terwijl het voor een onzer leden bestemd was.

CONTRIBUTIE. Er zijn nog enkele leden die hun contributie tot op heden niet inzonden. Wij hebben voor dezen nog eens een girobiljet ingesloten, en verzoeken beleeft doch dringend in den loop dezer maand hun bijdrage aan onzen Penningmeester toe te zenden. Mocht alle contributie deze maand nog niet binnenkomen, dan zal de volgende maand over het bedrag, vermeerderd met incassokosten, per postkwitantie worden gedisponeerd.

Th. Jansen, 's-Gravenhage,
KONINGIN EMMAKADE 148.
Groote voorraad Phyllocactussen in pl.m. 50 van de beste soorten.
Vraagt prijsopgaaf.